

EMMA STORRIS

VANSTEEN
ILLUSTRATIES

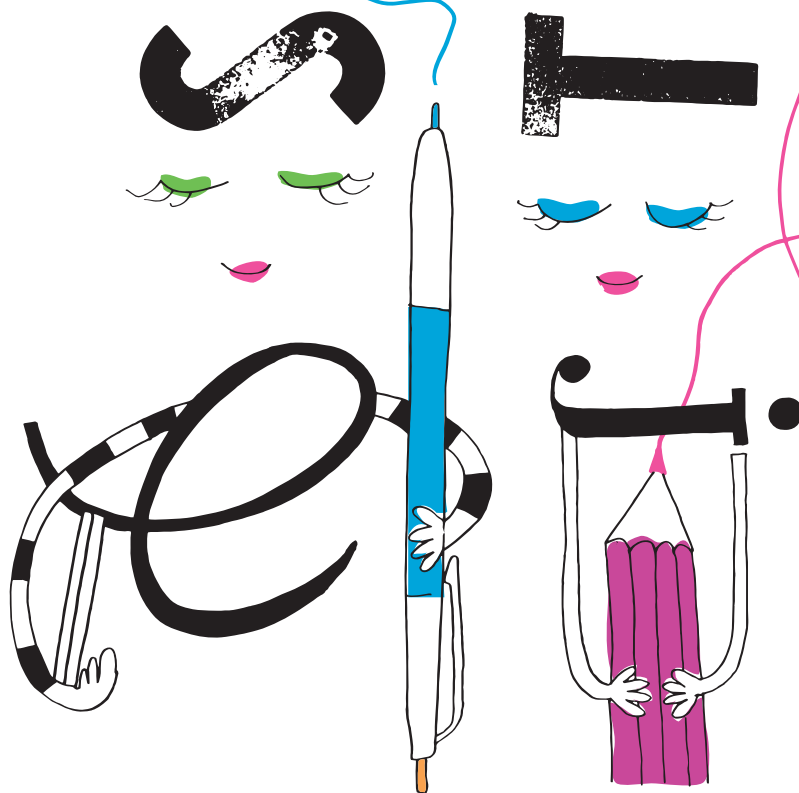
BING en BIBI

EN HET DUISTERE BOS

een leesboek waar jij ook in mag tekenen

Bing en Bibi en het duistere bos

schrijfter *illustrator*

STORRIS + TEEN

WIST JE DAT DIT EEN HEEL BIJZONDER BOEK IS?
IN DIT BOEK KUN

(ja, jij, ja)

MEE OP AVONTUUR. GEWOON, DOOR HET **JOUW** BOEK
TE MAKEN.

HOE JE DAT DOET? DOOR JE STIFTEN EN POTLODEN EN VERF
EN... NOU JA, WAT JE MAAR WILT GEBRUIKEN EIGENLIJK, TE
PAKKEN EN DIT BOEK AF TE MAKEN. DE TEKENINGEN IN DIT
BOEK ZIJN NAMELIJK NOG NIET HELEMAAL KLAAR. WIJ VAN
STORRIS EN **TEEN** VINDEN DAT NOGAL SAAI. LAAT JIJ JE

ER OP LOS? DAT ZOUDEN WIJ GEWELDIG VINDEN!
WE VINDEN HET ONTZETTEND LEUK ALS JE JOUW CREATIES
DEELT OP...

WWW.BINGENBIBI.NL

BIJ DELEN VIA ANDERE MEDIA IS HET HANDIG ALS JE
#BINGENBIBI GEBRUIKT

ALS JE HET BOEK ALLEEN WILT LEZEN KAN DAT
NATUURLIJK OOK. HET IS UITEINDELIJK JOUW BOEK,
DUS JOUW FEESTJE!

Emma Storris

Geïllustreerd door
Jans Teen

Afgemaakt door

Uitgeverij Terra Perdita

Voor B & P,

zonder wie dit verhaal nooit geschreven zou zijn

Copyright tekst © Emma Storris, 2016
Copyright illustraties © Jans Teen, 2016

Uitgeverij TerraPerdita, Klundert
www.terraperdita.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-94-92502-00-1

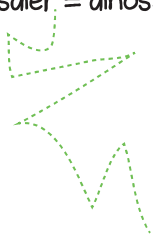
www.bingenbibi.nl

INHOUD

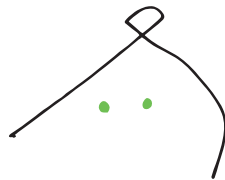
Bing en Bibi	11
Hoe het zo kwam	23
De grote reis	31
Het Duistere Bos	39
De boom in	47
Op zoek naar Kliko	57
Een ongelijk gevecht	67
Een spannende nacht	77
De ontmoeting	87
Waar zijn Bing en Bibi?	99
Hoge nood	109
Het afscheid	119

* lievelingswoord = eigenlijk * ziet
geen problemen maar **uitdagingen**
* onafscheidelijk van zijn notitieblok
* lievelingsdier = dinosaurus

* lievelingswoord = maar * bekijkt
alles van de **andere kant** * dol op
haar laarzen * lievelingsdier = elk
dier, maar heeft een zwak voor
paarden

BING

BIBI

1. Bing en Bibi

Flatsj! Onder een regen van druppels kwam de natte spons tegen Bing's hoofd aan. Hij draaide zich om en keek uit het raam naar beneden. Onderaan de boom waarin de boomhut gebouwd was, zag hij zijn zusje Bibi staan. Ze grijnsde van oor tot oor.

'Vuilak!' riep hij naar beneden. Hij wilde naar buiten springen, maar vergat het wachtwoord te zeggen. De deur ging daarom niet open en hij knalde er hard tegenaan. Zijn zusje begreep wat er gebeurde en giechelde.

'Ben je het wachtwoord weer vergeten?'

'Heus niet,' mompelde Bing, 'het is gatenkaas.'

Meteen zwaaide de deur open en Bing liet zichzelf razendsnel langs het touw naar beneden glijden. Hij kwam met een plof in het gras terecht en rende achter zijn zusje aan.

De kippen fladderden verschrikt weg, maar de koe keek niet eens op. Zij was wel gewend aan het kabaal van de twee kinderen.

'Oh help, dat worden weer paarse eieren!' hikte Bibi. Het waren nogal speciale kippen die gekleurde eieren legden. De kleur hing af van hun bui.

Bing rolde lachend achter haar aan de heuvel af om tegen een bemost muurtje tot stilstand te komen.

'Waarom gooide je die spons naar me?' vroeg hij.

‘Om je mee naar binnen te krijgen. Mamma wil dat we dit keer op tijd naar bed gaan en we hebben nog maar een uur tot bedtijd.’

‘Een uur, dat is wel krap. Gister ben ik al bijna een uur bezig geweest met het vangen van mijn bed.’

‘En dan is jouw bed nog zichtbaar. Kun je nagaan hoe lastig het is om mijn bed te pakken te krijgen.’

Ze stonden op en liepen over de grote wei richting hun huis. Gelukkig dat ze wisten waar ze op letten moesten, want de toevallige voorbijganger zou hun huis nooit vinden. Het houten huis was bijna niet zichtbaar met alle planten die er omheen en tegenaan groeiden en de laag mos op het rieten dak. Niet dat er ooit voorbijgangers waren. Ze woonden zo afgelegen dat er alleen mensen kwamen die bij hen moesten zijn.

Bing keek opzij naar zijn zusje en gniffelde.

‘Wat is er?’ vroeg Bibi.

‘Je kleren. Je ziet er weer lekker knal uit.’

‘Oh, dat. Tja, de klerenkast heeft weer een leuke combinatie uitgezocht.’

In de gang van hun huis stond een grote klerenkast. Deze kast was echt reuze handig. Hij wist precies wat voor weer het zou worden en gaf kleren die erbij pasten. Zo hoefde je nooit zelf na te denken over wat je aantrok die dag en had je het nooit te warm of te koud. Het was wel vervelend dat de kast kleurenblind was, waardoor er af en toe setjes

uitkwamen die pijn deden aan je ogen.

Vandaag was het raak met Bibi's outfit. Ze droeg een knalgeel shirt met paarse stippels boven een mosgroene tuinbroek. Onder haar broek, die ze zoals altijd een beetje opgerold had, waren twee verschillende sokken zichtbaar, één oranje en de ander zachtroze met een tekening erop.

Bij het huis aangekomen, liepen ze door de keukendeur naar binnen. In de keuken loeide de houtkachel. Alle huisdieren lagen er omheen gedrapeerd. De zes katten spinden boven elkaar in hun stapelmandjes naast de kachel. De hond en de grote grijze wolf snurkten voor de kachel, zo dicht er tegenaan dat ze nog net hun buik niet brandden.

Hun moeder, Zaza, zat aan de keukentafel met een groot boek over planten. Zoals altijd besteedde ze elke vrije minuut aan het bijwerken van haar aantekeningen. Wat hun moeder nu precies voor werk deed wisten Bing en Bibi niet. Dat ze er goed in was wisten ze wel. Mensen kwamen van heinde en ver om hun moeder om raad te vragen.

‘Waar is papa?’ vroeg Bing.

‘In zijn werkplaats, denk ik. Hij wilde nog een kast afmaken voor een klant.’

Dino, hun vader, maakte de mooiste dingen van hout. Beelden, meubels, trommels. Op de trommels speelde hij

graag. Eigenlijk trommelde hij niet alleen op trommels. Hij trommelde op muren, op dozen, op tafels, zelfs op zichzelf en hun moeder.

Zaza sloeg haar boek dicht en stond op.

'Het is tijd om naar bed te gaan. Eer dat jullie liggen is er zo een uur voorbij.'

'Ah, mogen we nog even naar de bieb?'

Bibi keek haar moeder smekend aan.

De bibliotheek was de mooiste kamer

van het huis. De hele kamer was

donkerrood geschilderd. Langs twee

muren stonden boekenkasten van

plafond tot vloer. Die kasten waren vol

gepropt met boeken. Nieuwe boeken,

oude boeken. Kinderboeken, grote

mensenboeken. Boeken waarvan je kon

leren, boeken waarbij je kon wegdromen

en boeken waarvan je kon leren terwijl

je weg droomde. Je hoefde maar te

denken aan wat je wilde lezen en het

boek sprong vanzelf uit de kast in je

handen.

Zaza schudde resoluut haar hoofd.

'Nee, vandaag niet. Morgen is het weer vroeg dag. '

'Nou...' mompelden Bing en Bibi teleurgesteld.

Ze wisten echter dat hun moeder niet van gedachten zou veranderen. Daarom gingen ze gedwee de keuken uit en de gang in. Ze liepen door naar achteren waar de grote hal was. Daar sprongen ze op het springkussen tot ze hoog genoeg kwamen om op de eerste verdieping te komen. Ze zouden met de trap kunnen gaan, maar dat was lang zo leuk niet.

Naar boven was meer werk dan naar beneden. Daar hadden ze een glijbaan voor. Rechtstreeks naar buiten kon ook vanaf de bovenverdieping. Dat was een kwestie van in de grote katapult gaan zitten en jezelf door het raam naar buiten in de hooiberg schieten.

Boven aangekomen ging Bing naar rechts en Bibi naar links, ieder naar hun eigen kamer.

De kamer van Bing was blauw met groen geschilderd. Op het plafond stonden sterren en planeten. 's Nachts flonkerde alles zachtjes. Met het verstrijken van de tijd verplaatsten ze zich. Net zoals als de sterren buiten deden. Op één muur was een kasteel geschilderd. Op de muur er tegenover vloog een draak. Tijdens warme zomers wapperden de drakenvleugels Bing koele lucht toe. Tijdens koude winters spuwde de draak af en toe vuur, zodat de kamer altijd lekker warm bleef.

De kamer van Bibi was groen met paars. Bij het plafond zweefden allerlei ongewone creaturen. De muren waren

bezaaid met bloemen. Bloemen in alle kleuren, net echt. Ze roken zelfs lekker. Het hing van het seizoen af welke bloemen bloeiden. In de winter bloeide er natuurlijk niets. Dan zag je naaldbomen en hulst op de muren en dwarrelde er sneeuw naar beneden.

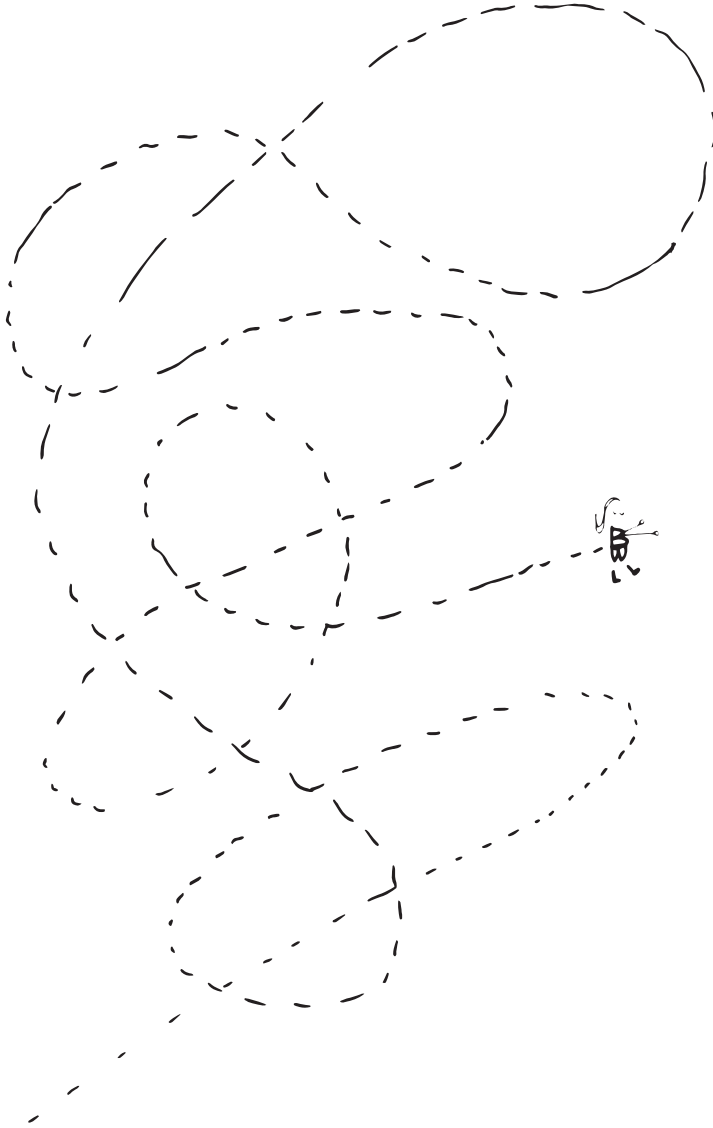
Bing en Bibi trokken allebei hun pijamas aan en poetsten hun tanden grondig. Nu ze klaar waren om te gaan slapen, begon het echte werk: ervoor zorgen dat ze in hun bed terecht kwamen.

Bing en Bibi sliepen in een bed, net als andere kinderen. Maar hun bedden waren niet het soort bedden waar je zo maar in kon gaan liggen. Bing's bed vloog hoog in zijn kamer rond. Hij moest het elke avond vangen. Dat deed hij met een lasso. Wanneer hij het bed gevangen had, klom hij langs het touw naar boven. Toen hij jonger was en nog niet zo goed kon lasso werpen, gebeurde het regelmatig dat hij het bed niet te pakken kreeg en op de grond moest slapen. Tegenwoordig was hij er behoorlijk goed in en kreeg

hij het bed meestal te pakken. De hele nacht deinde het zachtjes heen en weer en dat sliep echt heerlijk.

Bibi's bed was onzichtbaar. En het had pootjes. Nu heeft

elk bed dat natuurlijk.

Maar dit bed kon lopen met die pootjes.

Soms was dat best lastig. Elke avond liep ze rond

met haar handen naar voren tot ze het bed voelde.

Dan sprong ze er snel op, voordat ze het weer kwijt was.

Als het bed in een plaagbui

was duurde het wel eens twee uur voordat ze het eindelijk te pakken had. Maar dan sliep ze wel extra lekker.

Deze avond ging alles redelijk vlot en na een half uur lagen beiden kinderen onder de wol.

‘We liggen!’ riepen ze in koor.

Na een minuutje hoorden ze gestommel op de trap. Zaza en Dino kwamen naar boven, samen met de hond, de wolf en alle katten. Eén voor één kwamen ze Bing en Bibi welterusten wensen.

‘Welterusten,’ zeiden Zaza en Dino.

‘Welterusten,’ antwoordden Bing en Bibi.

‘Welterusten,’ zeiden de dieren.

‘Welterusten,’ antwoordden Bing en Bibi.

Je hoort het goed, de dieren praatten. Nu deden ze dat altijd al, dus dat was niet zo bijzonder. Wat wel bijzonder was dat Bing en Bibi ze konden verstaan. Er was een tijd dat Bing en Bibi nog niet met dieren konden praten. Toen woonden ze nog niet in dit geweldige huis op deze afgelegen plek. Ze waren net als iedereen, hoorden honden blaffen en poezen miauwen.

Maar op een dag gebeurde er iets waardoor alles veranderde.

Bing en Bibi wonen met hun familie op een **bijzondere** plek in een bijzonder huis met bijzondere huisgenoten. Het soort huis waar jij vast zou willen wonen! Maar dat is niet altijd zo geweest.

Op een dag gebeurt er iets waardoor het leven van Bing en Bibi voor altijd verandert. Hun huis wordt namelijk heen en weer geschud door een heuse **reus**. De reus is gevlucht uit het bos waar hij woonde en weet niet waar hij naar toe kan. Natuurlijk aarzelen Bing en Bibi geen moment en bieden aan te helpen. Wat volgt is een **spannend** avontuur in bedreigde **bossen** met pratende dieren en ronduit **gevaarlijke** achtervolgingen.

En weet je wat het leukst is? Alle kinderen met een berg **fantasie** mogen mee en jij dus ook!

Bing en Bibi is een spannend boek voor kinderen van ongeveer 8 tot 10 jaar. Het is anders dan de meeste boeken want het is nog niet af. Het verhaal is er wel, maar de tekeningen niet helemaal. Wij willen namelijk liever zien wat er in JOUW hoofd gebeurt. Dus pak je potloden, stiften, verf, wat je maar wilt gebruiken en ga mee op avontuur met Bing en Bibi. Of ga gewoon lezen, mag natuurlijk ook, wat je wilt...

Ze ging een samenwerking aan met medemoeder **Jans Teen** (1971). Jans is een begenadigd illustratrice die studeerde aan de kunstacademie van Breda. Ze kleurt heel graag buiten de lijntjes. Samen maakten ze een allerminst alledaags en vooral **fantastisch** boek.

Emma Storms (1973) is studeerde taal- en letterkunde aan de Universiteit van Leiden. Aansluitend haalde ze haar onderwijsbetroegdheid. Met haar boeken wil ze haar lezers aan het (om)denken zetten en vooral hun fantasie prikkelen.

www.bingenbibi.nl

ISBN 978-94-92502-00-1

9 789492 502001 >

